

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá fenoménem paradiplomacie v kontextu komparace dvou substátních celků – Bavorska a Sasko. Nárůst paradiplomatických aktivit je přirozenou reakcí nestátních aktérů na nárůst globalizace, regionalizace a ve zvoleném teritoriu i evropské integrace. Bavorsko i Sasko jakožto zástupci substátní roviny vládnutí v německém federalismu nedisponují plnou škálou vlastních, výlučných kompetencí. Ačkoliv nemohou vystupovat jako plně suverénní mezinárodní subjekty, využívají aktivně dostupné prostředky a nástroje, díky čemuž se zapojují do navazování zahraničních vztahů. Paradiplomatické aktivity jsou v práci ilustrovány s důrazem na současnou podobu a mimo úroveň kanálů regulovaných EU. Hlavní rozdíl mezi Bavorskem a Saskem představuje historický vývoj, ekonomický potenciál a identifikace s regionálními stranami, které ovlivňují Mnichov i Drážďany v jejich mezinárodní přitažlivosti a sebevědomí. Bavorští zemští aktéři vystupují v regionálních vztazích vůči středoevropským státům jako *de facto* rovnocenní partneři a jejich atraktivita je patrná i v globálním měřítku. To se zrcadlí i ve vnitroněmecké politice, kde Mnichov artikuluje své zemské zájmy i v případě, že se odklání od berlínské politiky. Díky úspěšné dominantní roli CSU lze očekávat kontinuitu daného vývoje. Sasko je naopak spíše regionální hráč, který nedisponuje takovými ekonomickými a demografickými kapacitami, aby mohl vstupovat do globálního dění. Jeho primárním zaměřením je rozvoj přeshraničních styků a rozvoj spolupráce se středoevropskými státy. Dominantní postavení saské CDU je v současnosti ohroženo vzestupem AfD, což může vést ke změně kontinuity saské politiky – i vůči vnějším vztahům. Pro Bavorsko i Sasko jako silně proexportně orientované země představuje ekonomický motiv hlavní důvod k navazování vnějších vztahů.